

Розв'язок задачі 1 (експериментальний тур, 11-й клас)

Складаються дві скляні пластинки таким чином, щоб дротинка затискувалась з одного боку, а з іншого пластинки торкались поверхнями. Таким чином утворюється клиноподібний проміжок зі змінною товщиною d , який заповнюється водою при опусканні країв пластинок у воду.

Інший варіант складання скляних пластин, коли між ними прокладають зігнуту дротину і пластини встановлюються паралельно площинами.

Висота підйому стовпчика рідини залежить від товщини зазору як $h = \frac{2\sigma \cos \theta}{d\rho g}$ і

вважаючи крайовий кут змочування рівним 0° , вимірюємо висоту підйому в залежності від горизонтальної координати (відстані від точки торкання поверхонь пластин), що пов'язана лінійною залежністю з проміжком.

Результати одного з вимірів: висота підйому води $h=5$ мм; при заданих параметрах

рідини отримаємо: $d = \frac{2\sigma}{\rho g h} = \frac{2 \cdot 72 \cdot 10^{-3}}{10^3 \cdot 9,8 \cdot 5 \cdot 10^{-3}} \approx 3$ мм (в той же час застосована в

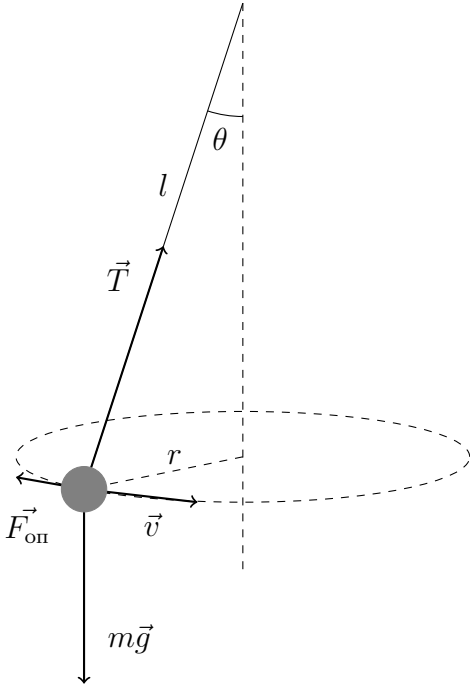
експерименті дротинка має діаметр $d \approx 0,8$ мм і цю значення товщини може бути перевірено при прикладанні дротини до міліметровки і спостереженні напросвіт).

Тому очевидно, що крайовий кут в даному випадку не дорівнює 0. При візуальній оцінці цього кута можна прийняти його значення за $\alpha \approx 75^\circ$, тоді $\cos \alpha \approx 0,26$ і в цьому випадку чисельне значення діаметру дроту стане рівним $d \approx 0,8$ мм.

Експериментальна задача 2

29 березня 2018 р.

Враховуючи те що радіус траєкторії r кульки повільно змінюється та повна енергія витрачається через силу опору $F_{\text{оп}}$, запишемо систему рівнянь:

$$\begin{cases} E &= \frac{mv^2}{2} - mgl \cos \theta \\ \frac{dE}{dt} &= -F_{\text{оп}} v \\ \frac{mv^2}{r} &= mg \tan \theta \\ r &= l \sin \theta \end{cases}$$

Розв'язком цієї системи будуть вирази для обчислення сили опору та швидкості кульки через відомі параметри та залежність радіусу від часу:

$$v(r) = \sqrt{\frac{gr^2}{\sqrt{l^2 - r^2}}} \quad (1)$$

$$F_{\text{оп}}(r) = -\frac{m}{2} \sqrt{\frac{g}{\sqrt{l^2 - r^2}}} \frac{4 - 3(r/l)^2}{1 - (r/l)^2} \frac{dr}{dt} \quad (2)$$

Проводимо вимірювання для $r^2 \ll l^2$, тоді:

$$v(r) \approx \sqrt{\frac{g}{l}} \cdot r, \quad F_{\text{оп}}(r) \approx -2m \sqrt{\frac{g}{l}} \cdot \frac{dr}{dt} \quad (3)$$

Оскільки радіус змінюється повільно, $\frac{dr}{dt} \approx \frac{\Delta r}{T} = \frac{\Delta r}{2\pi} \sqrt{\frac{l}{g}}$, де враховано $\cos \theta \approx 1$
В результаті:

$$v(r) \approx \sqrt{\frac{g}{l}} \cdot r, \quad F_{\text{оп}}(r) \approx mg \frac{|\Delta r|}{\pi l} \quad (4)$$

де $|\Delta r|$ - модуль зміни радіусу за один період.

У динамічному розв'язку типовою була помилка: $F_{\text{оп}} = -m \frac{dv}{dt}$, оскільки не враховувалася проекція сили тяжіння на напрямок швидкості.

Експериментально отримані значення $F_{\text{оп}}$ (в рамках наведеної моделі) перевищували відповідні значення за наведеними теоретичними формулами. Це пояснюється не врахуванням у моделі сили опору повітря, що діє на нитку. Ця сила може бути оцінена по падінню нитки у полі тяжіння.

На точність могли вплинути також ефекти пов'язані зі скрученням нитки і зсувом нитки у точці підвису. У випадку малих відхилень нитки від положення рівноваги ($r \lesssim d$, де d - діаметр кульки), швидкості внутрішньої і зовнішньої частин різні, а якщо $r < d/2$, то навіть протилежно спрямовані, що ставить під сумнів коректність використання наведених теоретичних формул і виразу кінетичної енергії $\frac{mv^2}{2}$ у запропонованій моделі.